ఊరిపేరు

ఆ రాజ్యమును పాలిస్తున్న మహారాజు కీర్తి దేశదేశములా వ్యాపించినది. ఎక్కడలేని పండితులూ, కవులూ, యాచకులూ, రాయబారులూ ఆ మహారాజు దర్శనం కోసము వస్తూపోతూ ఉండేవారు. కవీ మహారాజును భోజుడన్నారు. యాచకులీ మహారాజును కర్ణుడన్నారు. పరరాజులీ మహారాజును ధర్మరాజన్నారు. ప్రజలందరూ ఈ మహారాజును భగవంతుడన్నారు.

ఈ మహారాజుగారి అసలు పేరు శ్రీ భావరాజుగారు. గద్దెనెక్కి కొద్ది సంవత్సరములే అయినప్పటికీ ప్రజానురాగముగలిగి ప్రజాహిత కార్యములు చేస్తూ ఉండేవాడు.

సమీప రాజ్యములోనున్న ప్రజలు కాటకముచేత మూడు సంవత్సరములబట్టి బాధపడుతూ ఉన్నారు. అతివృష్టి, అనావృష్టి కారణములుగా పంటలు పండక పోవడమూ ఒక కారణము. కాటకముతో పాటు అంటువ్యాధులు కూడా ప్రవేశించినవి.

ఇంక రాజ్యములో ఉండడము దుస్సాధ్యమని చెప్పి అక్కడి బ్రాహ్మణులు కొందరు మూటాముల్లే కట్టుకొని, భూములూ ఇళ్లూ వదలిపెట్టి పశువులను తోలుకొని భావరాజుగారి రాజ్యమునకు వచ్చినారు. వచ్చి మహారాజుగారి దర్శనార్థమై వెళ్లినారు.

"మహారాజా! మా రాజ్యములో కాటకములవల్లా, వ్యాధులవల్లా నిలువ నీడలేక

మీ అండ చేరుతున్నాము తృణకాష్ఠ జలసమృద్ధిగల మీ రాజ్యములో తలదాచుకోవడానికి చోటు దయచేయించాలి" అన్నారు.

ఆ మహారాజుగారు మాబాగన్నారు. ఫలవంతమైన భూముల మధ్య గృహములు నిర్మించి ఆ గృహములలో ఈ బ్రాహ్మణులను కాపురముండమన్నారు భావరాజుగారు. ఒక్కొక్క కుటుంబమునకు సరి పోయే గ్రాసము నీయగల భూములను వారి వారికి పంచి పెట్టి వాటిపై పన్నులను స్వల్పముగా విధించినారు.

మహారాజుగారిపై కృతజ్ఞత కొద్దీ ఆ బ్రాహ్మణులందరూ అగ్రహారమునకు భావాపురమని పేరు పెట్టినారు. కొన్ని సంవత్సరాలు ఈ మోస్తరుగా జరిగినవి. బ్రాహ్మణులందరూ కలిసి మహారాజుగారి దర్శనార్థమై వెళ్లినారు.

"ఏమి వచ్చారు భూదేవులు" అన్నారు మహారాజుగారు.

"మహాప్రభో! చతుర్వర్ణములవారూ లేకపోవడం వల్ల మా భావాపురం లోపసహితముగా వుండుకుంటున్నది. అన్ని వృత్తులవారూ మా అగ్రహారమున లేకపోతే మేము మాత్రం బ్రతకడం ఎలాగ" అన్నారు.

మహారాజు గారు సరే అన్నారు. భావాపురం కొంతకాలమునకు అన్ని జాతుల వారికి ఆకరమై సిరిసంపదలతో తులతూగుతూ వున్నది. మరికొన్ని సంవత్సరములు జరిగినవి. భావాపురవాసులందరూ కలిసి మళ్లీ మహారాజుగారి దర్శనార్థమై వెళ్లినారు. "ఇప్పుడేమి?" అన్నారు మహారాజుగారు.

"మహారాజా! పంటలవల్ల గ్రాసము సరిపోవుచున్నది. తాగుటకు కావలసినన్ని నీళ్లు కలవు. మా పశువులకు గడ్డి లోపము లేదు. మీ రాజ్యములో పండేపంటలూ, కూరగాయలూ, మీ రాజ్యములోని మంచి పశువులూ గ్రామములలో మంచి మంచి పనివాండ్రు తయారు చేసిన వస్తువులూ మాకు లభించడం ఎట్లాగ! మేము దూర దేశములు వెళ్లగలమా మహారాజా? అన్నారు" పురవాసులు.

"అయితే ఏమికావా"లన్నారు మహారాజుగారు.

"ఒక వారము మావూళ్లో సంత జరిపేటట్టు ఉత్తరువును పాలించాలి ప్రభువువారు" అన్నారు ప్రజలు.

"సరే" అన్నారు మహారాజుగారు. ఇతర గ్రామముల నుంచి వచ్చిన సరుకులు తాముకొంటూ తమ గ్రామములలోనివి ఇతర గ్రామముల వారికి అమ్ముతూ సంతుష్టిగా కాలము గడుపుతున్నారు. భావాపురవాసులు. మరికొన్ని సంవత్సరములు జరిగినవి. ప్రజలందరూ కలిసి మహారాజుగారి దర్శనార్థమై వెళ్లినారు మళ్లీ.

"ఎందుకు వచ్చారు" అన్నారు మహారాజుగారు.

"ప్రభులవారు మా విన్నపం పాలించాలి. మా గ్రామములో వెలసిన శ్రీ కృష్ణస్వామికి దేవాలయం నిర్మించుకొని చాలాకాలమైంది. దేశదేశములవారూ మాకృష్ణస్వామిని కొలిచి ఇష్టసిద్ధులుపొందవలెనని మేము ఆశిస్తున్నాము" అన్నారు ప్రజలు. "ఏమి చేయమన్నారు" అన్నారు మహారాజుగారు. "తమ రాజ్యములోవారూ ఇతర రాజ్యములో వారూ తమతమ రాజ్యములలో ప్రద్ధికెక్కిన పనివాళ్లు తయారు చేసిన రకరకముల సామానులతో మా ఊళ్లో దుకాణములు పెట్టవలెను. అందరూ మా కృష్ణస్వామిని కొలువవలెను. అందుకోసం మా భావాపురములో ఏడాదికొక మారు తిరునాళ్లు జరిగేటందుకు ఉత్తరువు దయచేయించాలి. ఇంతే మా మనవి" అన్నారు.

"సరే" అన్నారు మహారాజుగారు. ప్రతియేడూ నేర్పరులైన శిల్పులు తయారు చేసిన లోహ విగ్రహములు, శిలా విగ్రహములు, కఱ్ఱ సామానులు ఇంకా ఇతర వస్తువులు చుట్టుపట్ల రాజ్యములలోని ప్రజలు తేగా భావాపురం కలకలలాడుతూ ఉండేది. అనేక విద్యలలో ప్రవీణులైన వారు వచ్చి తమ విద్యలను ప్రదర్శించేవారు. కాడి పట్టులూ, గుండ్లెత్తడాలు, మొదలైన బలమును సూచించేపనులు చేసేవారు చాలా మంది. వీటితోపాటు అశ్వజవ పరీక్షలూ, వృషభ బల పరీక్షలూ కూడా జరుగుతూండేవి. ఇవి గాక పురాణకాలక్షేపాలూ, హరికథలూ, వీధి భాగవతాలూ, యక్షగానాలూ, తోలుబొమ్మలాటలూ మొదలైనవి ప్రజలకు సంతోషాన్ని కల్పించేవి. అన్నిటికన్నా గొప్ప విషయం ఏమంటే శ్రీకృష్ణస్వామి మహత్తు దేశదేశములా వ్యాపించింది.

భావాపురం తిరునాళ్లు చాలా ప్రసిద్ధి కెక్కింది.

ఈ రీతిగా చాలా సంవత్సరములు జరిగినవి.

భావాపుర వాసులందరూ ఏ విధమైన లోటూ లేకుండా తమ ఏలిక వంటి ధర్మ ప్రభువులు ఇది వరకు పుట్టలేదనీ, ఇక పుట్టబోరనీ దృఢ విశ్వాసముగలవారై కాలమును పుచ్చినారు.

శ్రీశ్రీ భావరాజుగారు కొన్నేళ్లకు కీర్తిశేషులైనారు.

చాలాకాలము వరకూ ఆ రాజ్యమును వారి వంశస్థులు పరిపాలన చేసినారు. కొన్ని తరములైన తరువాత ఆ రాజ్యము ఈ వంశస్థుల చేతి నుండి వేరొకరి వశమైనది.

భావరాజుగారి వంశము వారు రాజ్యచ్యుతులైనప్పటికీ భావరాజుగారి కీర్తి భావాపురములో స్థిరస్థాయియై ఉన్నది గదా అని వారి వంశస్తులూ సంతోషించారు. కొన్ని వందల సంవత్సరములు గడచినవి.

రాజ్యముల సరిహద్దులు మారినవి. స్వదేశ రాజుల పరిపాలనము అంతరించింది. దూరదేశముల నుంచి భిన్న వేషభాషలు గల కొత్తవారు వచ్చి ఈ రాజ్యములను ఆక్రమించి ఏలడము ప్రారంభించినారు. రాజ్యములలో అనుకోని మార్పులు అనేకములు సంభవించినవి.

భావాపురంలోని ప్రజలలో వేషభాల్లో మార్పులు పుట్టినవి. రాజుల్ని బట్టి ప్రజలు మారడము సామాన్యంగా సహజం..

వేష భాషలతో పాటు వారి వృత్తులు కూడా మారిపోయినవి. మనః ప్రవృత్తులు మారినవి. ఈ క్రొత్తసంప్రదాయాల స్వీకరించిన యువకులందరూ కలిసి ఒకనాడు గ్రామస్థుల సభ చేయించారు. అందులో ముఖ్యముగా రాజవిద్యనభ్యసించినవారే యీసభ నలంకరించారు.

అసలు సభ చెయ్యడానికి కారణం ఏమిటీ అంటే - ఆ చుట్టు పట్ల గ్రామముల నేలుతున్న ప్రతినిధి స్తోత్రప్రియుడు. తానీదేశమున కొద్ది కాలమే ఉండువాడనే సంగతి గ్రహించి ఆ స్వల్ప కాలములో తన కీర్తిని ఆ ప్రాంతముల నెలకొల్పవలెననే అపేక్షతో ఉన్నాడు. స్తోత్రప్రియుడికి స్తోత్రపాఠకులు దొరకడం ఏమి కష్టము? అందులో ఆయన సర్వాధికారియై ఉన్నప్పుడు. భావాపురం యువకులు పెక్కురు ఆయన నాశ్రయించినారు. ఆయన తన మనోభీష్టమును వీరికి వెల్లడి చెయ్యగా "అదెంత పని" అన్నారు వీరు.

"అయ్యా! మీరా భావాపురము ననుసరించియున్న భూములను కొన్ని నివేశస్థలములుగా ప్రజలకు ఇప్పించాలి. దానికోసమై మీరు స్వల్పముగా మాత్రము దరఖాస్తు సొమ్ము పుచ్చుకోవాలి" అన్నారం.

"అయితే భూమి కోసం దరఖాస్తులు పెట్టించండి" అన్నాడాయన.

యువకులు, అందరిచేతా, స్వల్ప మూల్యమునకు వస్తున్నాయని, నివేశస్థలముల కోసము దరఖాస్తులు పెట్టించినారు. భావాపురము ననుసరించి కొద్ది కాలములో ఒకపేట, ఏర్పాటు కాబడ్డది. ఆ పేటకు ప్రాముఖ్యము కలగడానికి ఆ అధికారి తన ఆఫీసుల నక్కడనే కట్టించుకున్నాడు. యువకులందరూ కలిసి ఆ పేటకు ఆ అధికారి పేరు పెట్టి తీరాలి అన్నారు.

ఆ పేటనందరూ కూపరుపేట అని పేర్కొన మొదలు పెట్టినారు. కొన్ని సంవత్సరములు జరిగినవి.

"మీ పేరు మావూళ్లో శాశ్వతముగా ఉంటుంది కదా. ఇంకెందుకు మీకు విచారం" అన్నారు యువకులు, అధికారిని చూచి. "పేటకు అంత ప్రాముఖ్యము లేదు. ఊరిపేరు దేశదేశములా తెలుస్తుంది. పేట పేరు చుట్టు ప్రక్కల మాత్రమే చెప్పుకుంటారు" అన్నాడు అధికారి.

"చిత్తము, అలాగే చేయిస్తాము" అన్నారు యువకులు. "మేలు మరువను సుమండి" అన్నాడు అధికారి.

భావాపురవాసుల సభ కరతాళధ్వనులతో బాగుగా జరిగనది. అగ్రసనాధిపతి సభను జరిపించాడు యువకులు కొందరు ఉపన్యాసములిచ్చారు. అగ్రాసనాధిపతి సభను జరిపించాడు యువకులు కొందరు ఉపన్యాసము విచ్చారు. అగ్రాసనాధిపా,! సభ్యసోదరులారా. ఈనాడు మనమిక్కడ సమావేశమైన సంగతి

మీకందరకు తెలిసినదే. న్యాయ తీర్పరియు, ధర్మమూర్తియనగు మన యధికారి కూపరుగారి యెడల, మనము జూపవలసిన కృతజ్ఞత క్రియా పూర్వకముగా నుండవలెనని నేను మెండుగను సంపాదించుచున్నాడు. అయ్యధికారి గుణములపుట్ట. వన్నె పెట్టిన కుందనము. త్రుప్పు పట్టిన యినుముగాడు. ఈయన పేర మనమీపురమును పిలిచినట్లయిన మనకు అనేక విధములగు లాభములున్నవి. ఆయన యెడల మనము కృతజ్ఞత చూపినవారమగుదుము. మనయూరి ప్రస్తుత నామంబు చాలా ప్రాతపడియున్నది. ఆపేరు మార్చినచో మన యూరి వారందరు పూర్వాచారా పరాయణులనియు, మూఢ విశ్వాసము కలవారయనియు పాలకులూహింతురు. కాబట్టి మన యూరికి కూపరుపురమను నామధేయ ముంచవలెనని నేను మీ సమ్మతి కోరినాను. నేను నుడివిన తెఱంగున మీరలాచరించిన నేనమందానందకందళిత హృదయారవిందుడనగుదును. అప్పుడే మనము కూపరుగారి యెడల కృతఘ్నులము కాలేదని ప్రపంచమునకు ముక్త కంఠముతో నొక్కి వక్కాణించిన వారమగుదుము" యువకులందరూ కరతాళధ్వనులు చేసి తమ సమ్మతిని తెలిపిరి.ఒక మూల నుంచి ఒక ముసలివాడు లేచి "అయ్యలారా! మా పెద్దలు చెప్పగా విన్నాను. ఏ మహారాజో మన పెద్దలకు ఉపకారం చెయ్యడం వలన మన పెద్దలీపురమునకు భావాపురమనే పేరు పెట్టినారట. నేను ముసలివాడిని. నా మాటలు మీకు వినిపిస్తున్నాయో లేదో, పేరు మార్చడం దోషం, దోషం, తరువాత మీ చిత్తం."

యువకులందరూ గోలచేసినారు. అగ్రాసనాధిపతి గారు నోట్సు తీసుకున్నారు.

పురమునకు కొత్తపేరు ఉంచవలెనని తేలింది. అల్పాహారములతో సభ ముగిసింది.

సభా తీర్మానములు దొరగారికితెలియజేశారు. గ్రామ రికార్డులలో ఇప్పటి నుంచి కొత్తపేరే వాడుతూ ఉండవలసినదిగా వారు ఉత్తరువు చేసినారు ఆనాటి నుంచీ భావాపుర మనేపేరు అంతరించిపోయినది. కూపరుపురమనే పేరు వ్యవహారములోనికివచ్చినది.

సంవత్సరాది సమీపిస్తూ ఉన్నది యువకులందరూ అధికారితో ఎక్కువ చనువుగా ఉంటున్నారు. అధికారి వీరివంటివారు లేరని స్నేహితులతోటీ పై అధికారులతోటీ చెప్పినాడు. వీరిని గురించి పెద్ద పెద్ద ఉత్తరములు వ్రాసినాడు. వారందరూ అందు బిరుదులిచ్చినారు. కూపరు పురములోని యువకుల పేళ్లు మూడు ఆ పట్టికలో ఉన్నాయి. సంవత్సరాది వచ్చినది. బోలెడంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టి అధికారిని యువకులు గౌరవించినారోజున. సంవత్సరాది పట్టిక వచ్చినది. దేశములోని ప్రముఖులగు వారందరూ ఎంతో ఆశతో కనిపెట్టుకొని వున్నారు.

ఒకరికి "రావు" అని బిరుదు వచ్చినది.

రెండవ వారికి "దివాను" అను బిరుదు వచ్చినది.

మూడవ వారికి "సాహేబు" అను బిరుదు వచ్చినది.

యువకలు ముగ్గురూ గ్రామమంతా స్వంతఖర్చులతో పూరేగినారు. ఈ అధికారివంటి ప్రభువు ఇంతకు ముందు పుట్టలేదు. ఇంక ముందు పుట్టబోడని ఉపన్యసించారు. కొంతకాలము గడిచింది.

కూపరుపురం ప్రజల నోళ్లల్లోపడి క్రమక్రమంగా నలిగిపోయింది. నేడు దానికి కుప్పాపురం అనే పేరు స్థిరమైంది. నేటి కవులు తమ గ్రంథాల్లో దీనిని రాశీపుటభేదనమని వర్ణిస్తూ వస్తున్నారు.